

II.3. LES ACTIVITATS

A la segona meitat del segle passat es van consolidar les activitats econòmiques que predominen a la zona estudiada, com el sector secundari, l'activitat industrial, el terciari i el turisme.

Fou a principis dels anys seixanta quan s'inicià en el Camp de Tarragona una transformació important de les activitats econòmiques predominants fins aleshores. Les causes són clares i es concreten en dos fets que marcaran i canviaran de manera definitiva un territori utilitzat fins aleshores per activitats agropecuàries.

D'una banda, la projecció de l'Estat espanyol com a destí turístic fa que les àrees costaneres amb millors condicions, sòl disponible, platges, bon clima, etc. experimentin canvis molt importants, tant pel que fa a les seves estructures urbanes, com en les orientacions econòmiques dels seus habitants.

De l'altra, la necessitat que té el país d'obrir-se a l'exterior un cop acabat el període més fosc del regim anterior, farà que es busqui la manera d'iniciar un procés d'industrialització especialitzat en el sector químic, i en ambdós casos el Camp de Tarragona jugaran un paper cabdal.

Ens trobem doncs amb un entorn molt adequat per a realitzar-hi les noves activitats turístiques i al mateix temps idoni per a implantacions industrials. S'aposta fort des de les institucions per a donar tot tipus de facilitats a les empreses químiques interessades a instal·lar-se a la zona.

Les bones comunicacions de la comarca tant per carretera com per ferrocarril, l'existència d'un port amb un gran potencial, la presència al costat de la costa de sòl pla, abundant i de poc valor agrícola donaran el darrer impuls i facilitaran encara més el procés de transformació a l'entorn dels municipis de Reus, Salou, Tarragona i Vila-seca, i posteriorment a l'àmbit nord, al Morell i la Pobla de Mafumet.

II.3.1. LA INDÚSTRIA QUÍMICA

L'any 1961 Industrias Químicas Asociadas (IQA), que en aquella època estava constituïda per ERT, Shell, Cepsa i Hoechst, es va instal·lar en el que ara es coneix com el Polígon sud. El 1965 Asfaltos Españoles i el 1966 Butano.

Durant la dècada dels seixanta, poc a poc, varen anar instal·lant-s'hi fàbriques de capital estranger com Basf, Dow Chemical, Carbuos Messer Griesheim i Hoechst, el que va acabar de consolidar el Polígon sud com a polígon especialitzat en indústria química i es va convertir en el clúster més important de la indústria química del país.

Quan a finals dels seixanta es va parlar d'instal·lar en el Polígon sud una refineria que havia de complementar l'expansió de la indústria química, es va instal·lar més al nord aigües amunt del Francolí, en sòls agrícoles, a l'àrea que ara es coneix com a Polígon nord dins els termes municipals de Constantí, la Pobla de Mafumet i el Morell.

Pel que fa al procés d'ocupació del Polígon sud, a través de l'anàlisi de les fotografies aèries que periòdicament fa l'Institut Cartogràfic de Catalunya, podem afirmar que a l'any 1965 ja hi havia 27 hectàrees d'instal·lacions industrials d'una àrea potencial de referència de 545 ha de l'anàlisi, el que representa el 5% d'aquesta.

Una dècada després, l'any 1976, la fotografia mostra que s'havien ocupat amb diferents graus d'urbanització un total de 141 hectàrees (el 25% del total), 114 hectàrees en el període 1965-1976 (20%).

Durant els set anys següents (1983) s'ocupen 13 hectàrees (un 2%) i en el tres restants fins a 1986, 21 hectàrees més (un 4%), arribant-se a les 175 hectàrees. Durant aquest període els creixements es centren en les instal·lacions químiques més que en l'ocupació de nou sòl. O sigui, que en la dècada que va de 1976 a 1986 s'ocupen 34 hectàrees (6%).

En aquest període i en el següent es poden observar els afectes del Contenciós-Administratiu davant l'Audiència Territorial del 6 de maig de 1988, que va fallar en el sentit de declarar sòl urbà tot el sector de l'antic Pla parcial de la Gran Indústria.

Quatre anys més tard (1990) s'observa un creixement de 40 hectàrees (7%), i fins el 1993 se n'ocupen 4 (un 1%), i entre aquest any i 1996, 15 hectàrees més (3%). Per la qual cosa, entre 1986-1996 s'ocupen 50 hectàrees més, un 11% del total. Al final de 1996 trobem que s'han ocupat un total de 234 hectàrees, el que representa el 42% de tot l'àmbit.

Però el creixement més important de les indústries químiques es produeix entre els anys 1996 i 2002 on l'ocupació de sòl representa un 23% del total amb una ocupació real de 122 hectàrees.

Pel que fa al sòl vacant que es detecta a través de l'ortofotomapa de l'any 2001 d'aquest àmbit sud, en l'actualitat resten 189 hectàrees pendents d'ocupació, un 35% de les 545 hectàrees potencials, malgrat que part d'aquest sòl acull instal·lacions complementàries a l'activitat principal, i són tots ells sòls propietat dels industrials químics.

Pel que fa a l'activitat química a l'àmbit nord, l'any 1976 es va inaugurar la refinaria de petroli de l'Empresa Nacional de Petróleos, actualment integrada a REPSOL. Es va buscar un altre lloc a uns 12 km de la primera zona.

La construcció de la refinaria va suposar la consolidació definitiva del sector químic de la zona, esdevenint un clúster, o el que és el mateix, un conjunt d'activitats econòmiques fortament relacionades, que irradien la seva influència a altres sectors econòmics de diferent tipologia, configurant una dinàmica pròpia.

L'establiment i la consolidació de vincles entre les diferents instal·lacions, van impulsar l'aparició d'un factor d'atracció i el desenvolupament de fortes economies d'aglomeració. Al voltant d'aquest motor econòmic s'impulsa l'aparició d'un important sector auxiliar.

El sector químic del Camp de Tarragona el conformen els subsectors següents: extracció de cru i gas, refinament de petroli, química orgànica i inorgànica, plàstics, agroquímica i química industrial.

L'ocupació de l'àmbit nord s'inicia a l'entorn del Morell. Es parteix en un potencial de sòl urbanitzable de 543 hectàrees.

Troblem que l'any 1976, el mateix any en què es posa en marxa la refineria, hi ha 132 hectàrees ocupades, un 24% del total.

En els set anys següents i fins l'any 1983 s'ocupen 66 hectàrees més, un 12% del total, i entre aquest any i 1991, un altre 12% amb 64 hectàrees més.

En els primers quinze anys s'ocupen, doncs, 262 hectàrees de les 543 totals, la qual cosa representa el 48% del total del sòl programat.

La creació del Polígon nord a la dreta del Francolí dins els municipis de Constantí, la Pobla de Mafumet, el Morell i Perafort va acabar consolidant aquesta zona industrial especialitzada en productes químics com la primera d'Espanya (avui representa el 40% de la producció total de l'estat) i la cinquena d'Europa.

Segons les fotografies aèries, en els deu anys següents se n'ocupen 31 hectàrees més fins l'any 1997, un 6 % del total. I 90 hectàrees més fins l'any 2002, un 17%.

El sòl vacant avui en el Polígon nord és de 160 hectàrees, que representa un 29% del total de les 543 hectàrees.

El 44% de la producció de plàstics i el 13,5% de les gasolines del país surten d'aquests polígons. Aquest fet també ha incidit en el creixement i l'especialització del Port de Tarragona, ja que el 60% de les mercaderies que entren i surten d'aquest són cru i productes químics. (*Veure imatges de localització dels creixements a l'àmbit nord*).

Com s'esmenta en l'apartat III.4 de la Proposta es fa necessari l'ampliació del sòl urbanitzable industrial en aquest indret per a poder allotjar les previsions de creixement i millora qualitativa i de seguretat de les indústries ubicades fora dels polígons químics per les quals el Pla proposa mesures per tal d'incentivar-ne el seu trasllat cap als àmbits reservats.

Capacitats de producció: aportació de Tarragona al total espanyol.						
Producte	1.995		2.001		Tendències	
	Capacitat	Percentatge	Capacitat	Percentatge	Capacitat	Aportació
Etilè	950.000	85%	1.100.000	81%		
Asfalt	1.000.000	38%	1.000.000	38%		
Polipropilè	350.000	70%	687.000	84%		
Propilè	467.000	60%	565.000	60%		
Polietilè BD i lineal	425.000	82%	456.000	89%		
Polietilè AD	400.000	100%	450.000	87%		
Sosa càustica	224.000	35%	235.000	35%		
Clorur de vinil	150.000	40%	185.000	44%		
Butandiè	100.000	76%	175.000	87%		
Policlorur de vinil			100.000	27%		
Plàstics ABS	75.000	66%	75.000	66%		
Poliestirè	48.000	28%	70.000	33%		
Poliols	60.000	64%	70.000	60%		
Àcid nítric	39.000	95%	39.000	95%		

Font: AEQT, Apoel: Tarragona XXI: Innovació, Empreses i Ocupació y elaboració pròpia.

Tendències relatives a la capacitat:

- Manteniment o creixement limitat (per sota del 10%)
- Creixement significatiu (per sobre del 10%)

Tendències relatives a l'aportació de Tarragona al total espanyol:

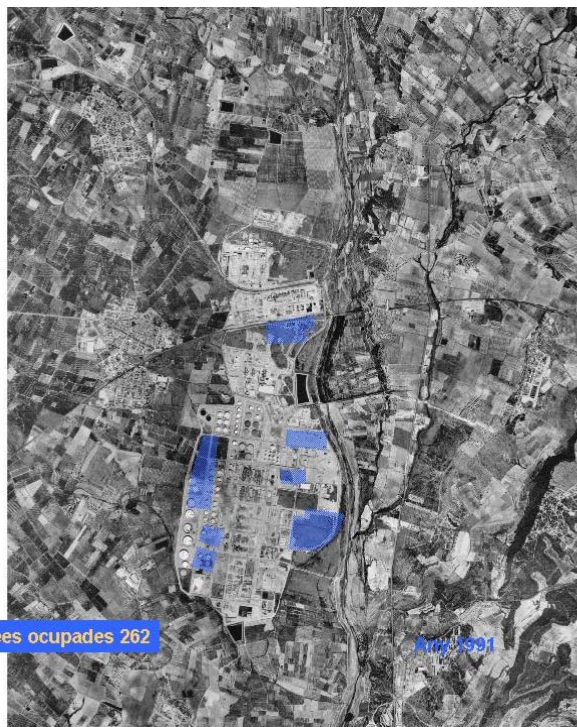
- Creixement significatiu (més de 10 punts)
- Creixement limitat (menys de 10 punts)
- Manteniment

Hectàrees ocupades 132

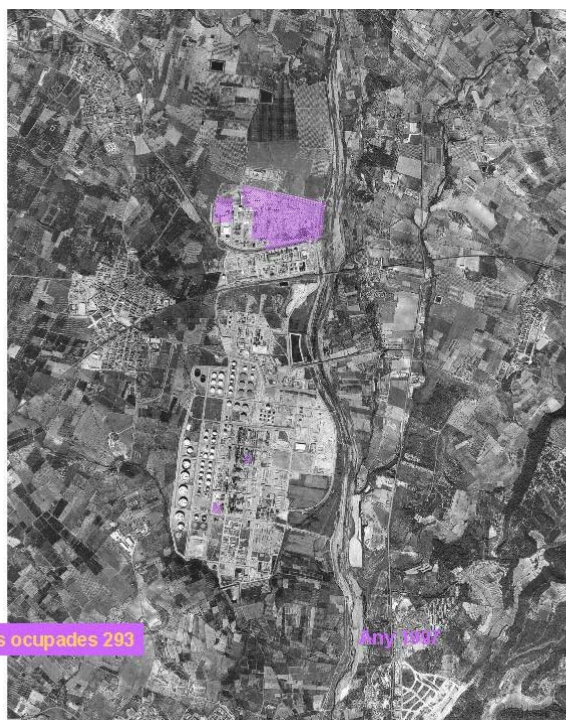

Hectàrees ocupades 198

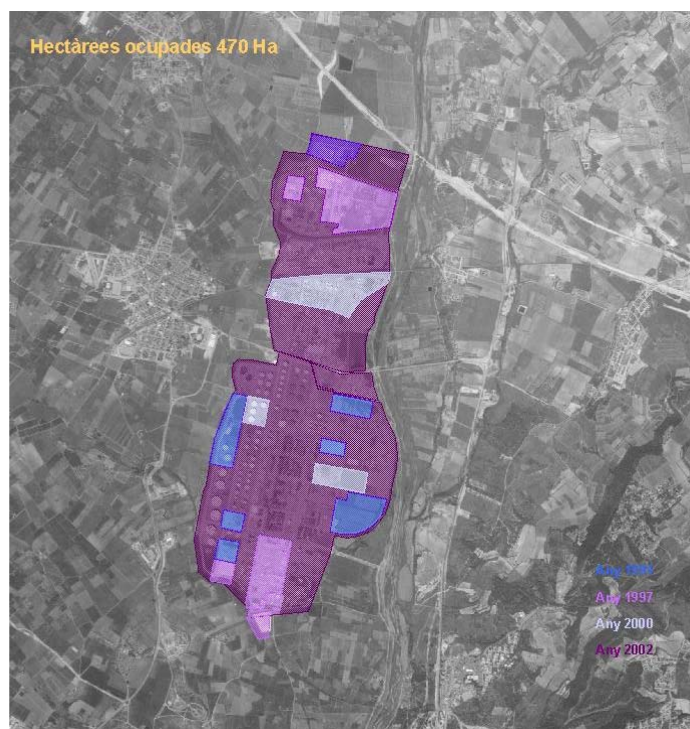
Hectàrees ocupades 262

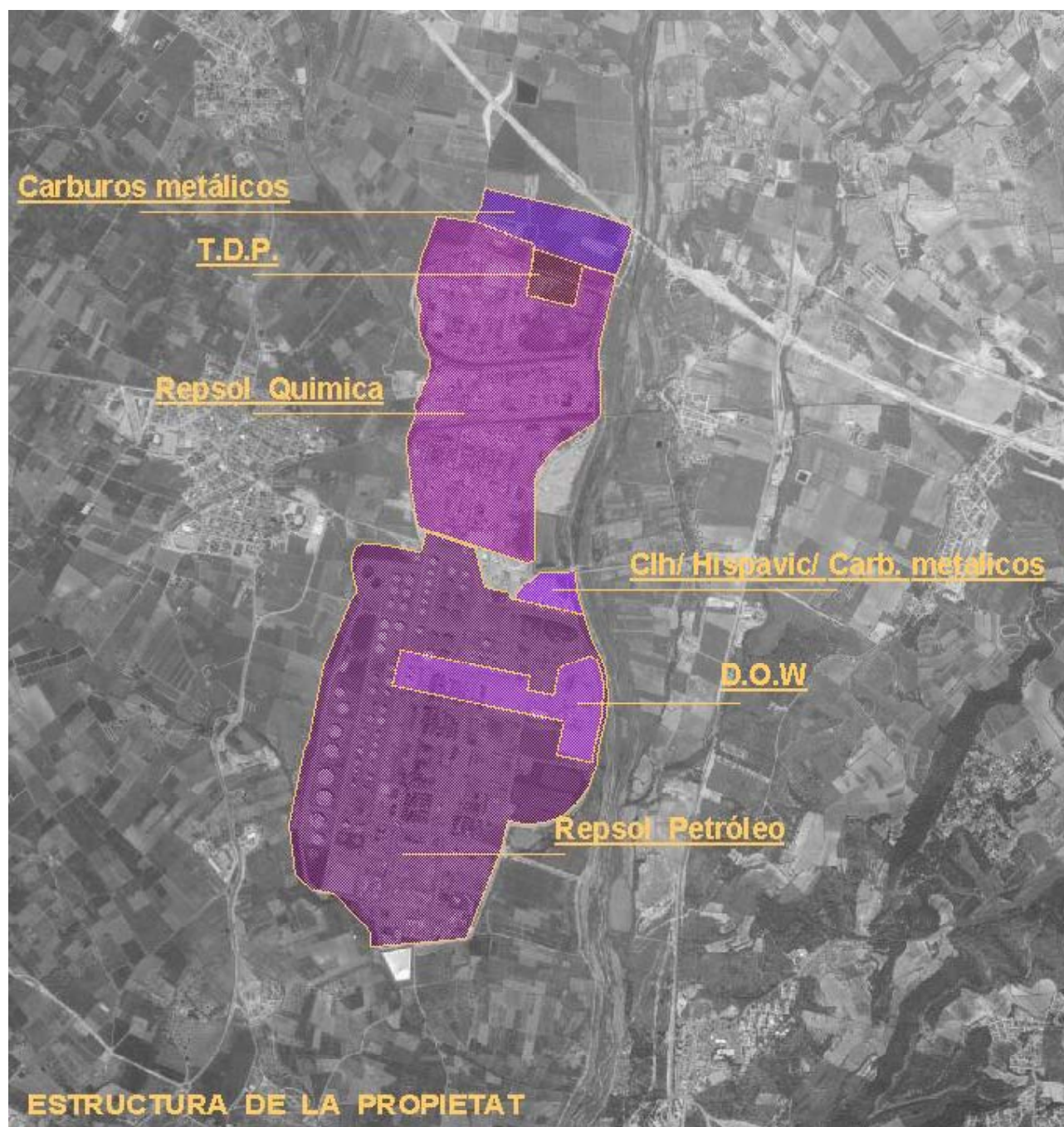
Any 1991

Hectàrees ocupades 293

Any 2005

Estructura de la propietat Nord

II.3.2. ACTIVITAT TURÍSTICA

L'altra gran activitat que canviarà la morfologia de la zona central del Camp de Tarragona és el turisme. Cronològicament apareix també a partir dels anys seixanta, amb l'arribada massiva d'estrangers que troben en el nostre país una sèrie d'avantatges, com són els baixos preus, la bellesa del paisatge i la relativa proximitat als grans mercats emissors.

El turisme en massa provoca inicialment una especulació desmesurada en les àrees susceptibles d'ésser convertides en zones d'atracció, i té com a conseqüència la desfiguració del paisatge i greus alteracions en els ecosistemes, especialment el litoral, a causa en part de la manca de control públic i coordinació entre els ens locals i els interessos que aquests protegien.

La gran demanda de mà d'obra que té la indústria turística i les activitats complementàries, sobretot dins el sector de la construcció, generaran fluxos immigratoris molt importants en l'inici, que repercutiran i canviaran no solament la fisonomia del territori, sinó també les seves condicions demogràfiques.

La Generalitat de Catalunya restaurada va entrar en l'exercici de les primeres competències turístiques que l'Administració central li traspassà, l'1 de novembre de 1978. Posteriorment, l'aprovació de la Constitució i de l'Estat de les Autonomies ha comportat que els òrgans d'autogovern de les diferents comunitats autònomes assumissin competències exclusives en matèria de turisme. En el cas de Catalunya, el 21 de juny de 2002 es va aprovar la Llei 13/2002 de turisme de Catalunya per a regular l'ordenació i la promoció del turisme.

Des dels anys seixanta, per tant, el turisme ha incidit àmpliament en l'economia catalana i en especial de la de l'àmbit avui denominat Costa Daurada.

Des dels primers anys noranta, el sector aporta, amb poques variacions, al voltant del 10% al PIB català i una mitjana del 9,5% de l'ocupació total, tot i que arriba fins a l'11% a temporada alta, amb aproximadament 265.000 treballadors ocupats. Pel nombre de visitants i el volum de negoci, Catalunya ocupa la tretzena posició mundial. El nombre de turistes ha tingut un lleu creixement al llarg de la dècada (d'uns 16 milions a uns 19 milions entre 1993-99). D'aquests, poc menys d'un 40% procedeix de l'Estat espanyol i un 50% de la resta de la UE, amb França i Alemanya (50% i 13%) en els llocs destacats. Un dels destins preferits en troba a l'entorn Vila-seca / Salou.

Els ingressos anuals del sector superen els 1,3 bilions de pessetes. Catalunya disposa en total d'unes 230.000 places hoteleres, repartides en més de 2.700 establiments. A aquestes cal afegir-hi uns 370 càmpings (255.000 places). La repercussió del sector és desigual en el territori, que s'ha concentrat majoritàriament en una franja gairebé contínua ran de mar. En aquesta zona, a partir de petites poblacions costaneres s'han desenvolupat, generalment de forma desordenada, grans complexos hotelers amb un màxim d'activitat durant els mesos d'estiu.

El turisme ha impulsat, a banda de l'hoteleria, a la zona costanera de Tarragona tota una sèrie d'activitats derivades, que van des del comerç fins a noves instal·lacions de lleure, com ara parcs aquàtics, camps de golf, etc., passant per formes alternatives d'allotjament (càmpings, cases rurals).

El 1994, el Departament de Comerç, Consum i Turisme va definir una nova divisió geoturística de Catalunya en compliment de la disposició addicional trentena de la Llei 16/1993, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i va establir vuit marques turístiques a Catalunya: Barcelona, Catalunya Central, Costa Brava, Costa Daurada, Costa del Garraf, Costa del Maresme, Pirineus-Prepirineus i Terres de Lleida.

Els deu municipis de l'àmbit del Pla director s'inscriuen en la marca turística Costa Daurada, que agrupa les comarques de Alt Camp, Baix Camp, Baix Ebre, Baix Penedès, Conca de Barberà, Montsià, Priorat, Ribera d'Ebre, Tarragonès i Terra Alta.

L'any 2000, l'oferta d'allotjament turístic a Catalunya es va distribuir en 2.158.056 places, repartides de la manera següent: habitatges d'ús turístic (77,1%), càmpings (11,9%) i allotjaments hotelers (10,8%); el 0,3% restant correspon a les residències-casa de pagès.

Analitzant la distribució d'aquestes places per marques turístiques, la Costa Brava, amb el 34,0%, i la Costa Daurada, amb el 29,6%, concentren més del 63% de l'oferta d'allotjament a Catalunya.

OFERTA D'ALLOTJAMENT. DISTRIBUCIÓ PER MARQUES TURÍSTIQUES. ANY 2000

	Allotjaments hotelers	Càmpings	Residències- cases de pagès	Habitatges d'ús turístic	Total	%
Barcelona	35.250	0	0	3.539	38.789	1,8
Catalunya Central	8.539	6.725	660	122.146	138.070	6,4
Costa Brava	77.465	107.608	1.007	547.945	734.025	34,0
Costa Daurada	45.917	67.143	619	525.172	638.851	29,6
Costa de Garraf	8.411	25.483	127	195.817	229.838	10,7
Costa del Maresme	34052	18.170	51	181.899	234.172	10,9
Pirineus- Prepirineus	18.541	28.960	2.923	69.979	120.403	5,6
Terres de Lleida	3.886	1.738	217	18.067	23.908	1,1
Total	232.061	255.827	5.604	1.664.564	2.158.056	100

Font: Departament d'Indústria, Comerç i Turisme

L'oferta d'habitatges d'ús turístic de la taula anterior s'ha estimat prenent com a base el Cens d'habitatges de Catalunya de l'any 1991 i ponderat els habitatges secundaris i vacants mitjançant els índexs (que s'apliquen segons el criteri de territorialitat i segons la importància turística de cada localitat) utilitzats per la Secretaria General de Turisme.

Cal dir, però, que els resultats referents al nombre d'habitatges d'ús turístic i de places són merament estimatius, ja que no se n'ha fet cap control exhaustiu. Per al càlcul del nombre total de places, s'ha aplicat una mitjana de 4,3 ocupants per habitatge, resultat de l'índex d'ocupació obtingut a partir de les dades del darrer cens.

Per a un estudi més proper a l'àmbit del Pla director, agafarem les dades dels estudis realitzats per l'Observatori de la Fundació d'Estudis Turístics Costa Daurada, que divideix la Costa Daurada en quatre zones turístiques diferenciades: La zona nord, que comprèn els municipis costaners des d'Altafulla a Cunit. La zona centre, de Tarragona fins a Vandellòs. La zona sud, que es perllonga des de l'Ametlla fins a Alcanar. I la zona interior corresponen a la resta de municipis no costaners.

A l'any 2001, la distribució de l'oferta d'allotjament per aquesta zonificació assenyala que la zona centre concentra el 76% dels hotels, el 56% dels càmpings i fins el 80% dels apartaments turístics de la marca turística Costa Daurada.

OFERTA D'ALLOTJAMENT A LA COSTA DAURADA 2001

Tipologia	Places 1/04 a 15/10	Establiments	Grandària mitjana (places)	%respecte al total de places
Hotels	45.987	275	152,1	33%
Càmpings	66.343	76	876,0	47%
Residències- casa de pagès	860	105	8,2	1%
Total	113.190	456	239,6	81%
Apartaments turístics *	27.135	7.314	3,7	19%
Total oferta regulada	140.325	7.770	17,6	100%

Font: Observatori de la Fundació d'Estudis Turístics Costa Daurada

*únicament els apartaments turístics comercialitzats a través d'empreses explotades associades.

L'activitat turística a la Costa Daurada segueix un clar esquema estacional que comença l'abril, té el seu màxim el juliol i agost, i es desaccelera a la segona quinzena de setembre. La demanda turística dels mesos centrals es caracteritza per una contractació directa de l'allotjament i un turisme de sol i platja. El segon motiu per a l'elecció de la Costa Daurada, especialment en la zona centre, és la visita al parc temàtic *Universal Studios Port Aventura*.

La Costa Daurada centre va tancar l'any 2001 com a una de las zones de l'Estat espanyol amb un major nombre d'hotels reconeguts per la seva qualitat global, i Salou és ja la cinquena ciutat de tot l'Estat espanyol que acull la "Q" de qualitat, sent la primera de Catalunya.

Si bé la implantació turística a Salou va començar abans de la guerra del 1936-39, quan algunes famílies benestants de Reus, Barcelona i altres localitats van començar a passar-hi part de l'estiu, la gran expansió turística a banda i banda del Cap de Salou es produí, com a tota la costa catalana, a partir dels anys seixanta amb l'arribada massiva d'estrangers que venien a passar les seves vacances al nostre país.

Els anys vuitanta el sector turístic va patir una forta crisi a conseqüència de la pujada de preus, la degradació de les platges i la permanència d'instal·lacions obsoletes. A partir dels anys noranta s'intentà modificar aquesta inèrcia millorant l'oferta i aprofitant una conjuntura política internacional poc favorable pels competidors més directes, la costa dàlmata (Guerra dels Balcans). L'arribada del centre recreatiu i d'oci Port Aventura, a meitat d'aquesta dècada, representà l'esperó que va acabar d'ajudar a recuperar l'impuls turístic de la zona.

A l'any 2001, Catalunya Turisme ha declarat Salou destí de Turisme Familiar, pels serveis que ofereix la ciutat, pels seus allotjaments i per la seva oferta turística. Salou és altament adequada per a rebre famílies amb nens: garanteix serveis especials per a famílies, atenció especial en regulacions de seguretat (tant en àrees públiques com en allotjaments turístics), un enorme i variat programa d'activitats i entreteniments per als més petits, platges i allotjaments.

Disposa de més de 160.000 places d'allotjament estacional. Aquesta capacitat és conseqüència de l'intens creixement turístic i immobiliari dels darrers trenta anys. De fet, el 1959 l'afluència d'estiuejants a Salou era només d'unes 4.000 persones. Ara bé, l'any 1966 les places turístiques eren ja 39.147. Al començament de la dècada dels vuitanta va esdevenir el lloc on es van construir més hotels de Catalunya. Actualment s'estima que el 85% de les 160.000 places són d'apartaments i residències secundàries.

Es presenta, doncs, com a destinació i referent vacacional atès que concentra la major part de la infraestructura bàsica de la indústria turística de les comarques de Tarragona, i que funciona com la principal força motriu de desenvolupament i aprofitament de la diversitat de l'oferta lúdica i cultural de l'entorn.

D'altra banda, acull, amb el municipi veí de Vila-seca, el principal agent dinamitzador i atractiu per excel·lència de la Costa Daurada que és el complex Universal Mediterrània. Qualificat com a recurs turístic essencial, d'acord a la Llei 13/2002, de turisme de Catalunya, consolida el producte Salou i la seva zona d'influència com el centre d'oci més important del litoral català i de l'arc mediterrani.

El parc temàtic *Universal Studios Port Aventura* té l'origen en l'intent previ d'atreure la instal·lació d'una rèplica de *Disneyland* a Europa. El 1989 la Generalitat de Catalunya acordà amb l'empresa nord-americana Anheuser-Busch la construcció d'un parc de característiques semblants. En el moment de la seva obertura (maig del 1995), l'accionariat es repartia entre els grups Pearson, la Caixa, Anheuser Busch i Fecsa. El parc ocupa 115 ha i conté cinc zones temàtiques (el Far West, la Polinèsia, el Mèxic maia i colonial, la Xina imperial i la costa mediterrània) els trets típics de les quals s'ha reproduït, amb espectacles folklòrics inclosos. Hi ha també atraccions convencionals, com ara les muntanyes russes del Dragon Khan.

Amb el relleu de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona com a impulsora del projecte, la multinacional Anheuser Busch cedí protagonisme en favor de la britànica Pearson, que finalment es retirà en favor dels estudis Universal. Al final del 1999, la Caixa controlava gairebé el 40% del parc temàtic, directament i a través de la seva participada ACESA. El segon accionista era Universal, que, a més, gestiona el centre lúdic i li dona la seva imatge. Finalment, Anheuser Busch es mantingué amb el 17% de la participació.

El Centre Recreatiu Turístic, promogut per Anheuser Busch Companies, Inc. i Tibidabo SA, a partir del febrer del 1992, representà la continuació del projecte que es va iniciar posant en marxa el parc d'atraccions.

Avui el Centre Recreatiu i Turístic ocupa un total de 825,7 ha, que inclouen un parc de 192 ha, 247,7 ha d'àrea residencial, 64 ha d'àrea comercial, 307 ha de zona esportiva d'espais lliures i la resta d'espai dedicat a infraestructures.

Les dades turístiques de l'any 2001 dels municipis de l'àmbit del Pla director, publicades pel Departament d'Indústria, Comerç i Turisme, assenyalen que Salou oferta fins el 75% de les habitacions i places en allotjaments hotelers de la zona, seguint molt de lluny per Vila-seca i Tarragona malgrat ser aquests municipis destinataris de gran part de les activitats dels usuaris turístics.

Municipi	Establiments hotelers	Habitacions	Places	%respecte al total de places
Canonja, la *	-	-	-	-
Constantí	-	-	-	-
Vila-seca	7	2.489	5.040	15,7
Morell, el	4	78	129	0,4
Pallaresos, els				
Perafort	1	24	48	0,2
Pobla de Mafumet, la	1	9	12	0,1
Reus	12	427	750	2,3
Salou	62	11.867	23.969	74,5
Tarragona	24	1.028	2.205	6,8
Vilallonga del Camp				
Àmbit en estudi	111	15.922	32.153	100

* No es disposa de dades, per tractar-se, fins ara, d'una entitat descentralitzada pertanyent a Tarragona.

Municipi	Càmpings	Capacitat d'allotjament	Establiment restauració	Places
Canonja, la *	-	-	-	-
Constantí			2	65
Vila-seca	1	840	20	772
Morell, el			3	309
Pallaresos, els			3	89
Perafort			3	239
Pobla de Mafumet, la			3	175
Reus			88	4.850
Salou	3	2.136	158	8.947
Tarragona	8	2.716	157	8.432
Vilallonga del Camp			3	132
Àmbit en estudi	12	5.188	440	24.010

* No es disposa de dades, per tractar-se, fins ara, d'una entitat descentralitzada pertanyent a Tarragona.

Salou concentra la major part de la infraestructura bàsica de la indústria turística de les comarques de Tarragona, a més de compartir amb el municipi de Vila-seca la ubicació del complex Universal Port Aventura que va obrir l'any 1995 i que ha catapultat la zona al primer lloc de l'oferta lúdica del litoral català.

La Pineda, dins el municipi de Vila-seca, és l'altre gran centre turístic de l'àmbit en estudi. Formava un antic terme repartit entre els municipis de Vila-seca i Salou, Tarragona i la Canonja (aquest agregat el 1964 a Tarragona). La platja de la Pineda s'estén des de la platja del Riuclar (al costat del port de Tarragona) fins al promontori del racó de Salou. Prop del cap de Salou hi ha la zona d'aiguamolls de l'estany de la Pineda, drenat per la sèquia de la Pineda. Dins aquesta àrea hi ha també el santuari de la Pineda, antiga església parroquial, on és venerada la Mare de Déu de la Pineda o del Foradet.

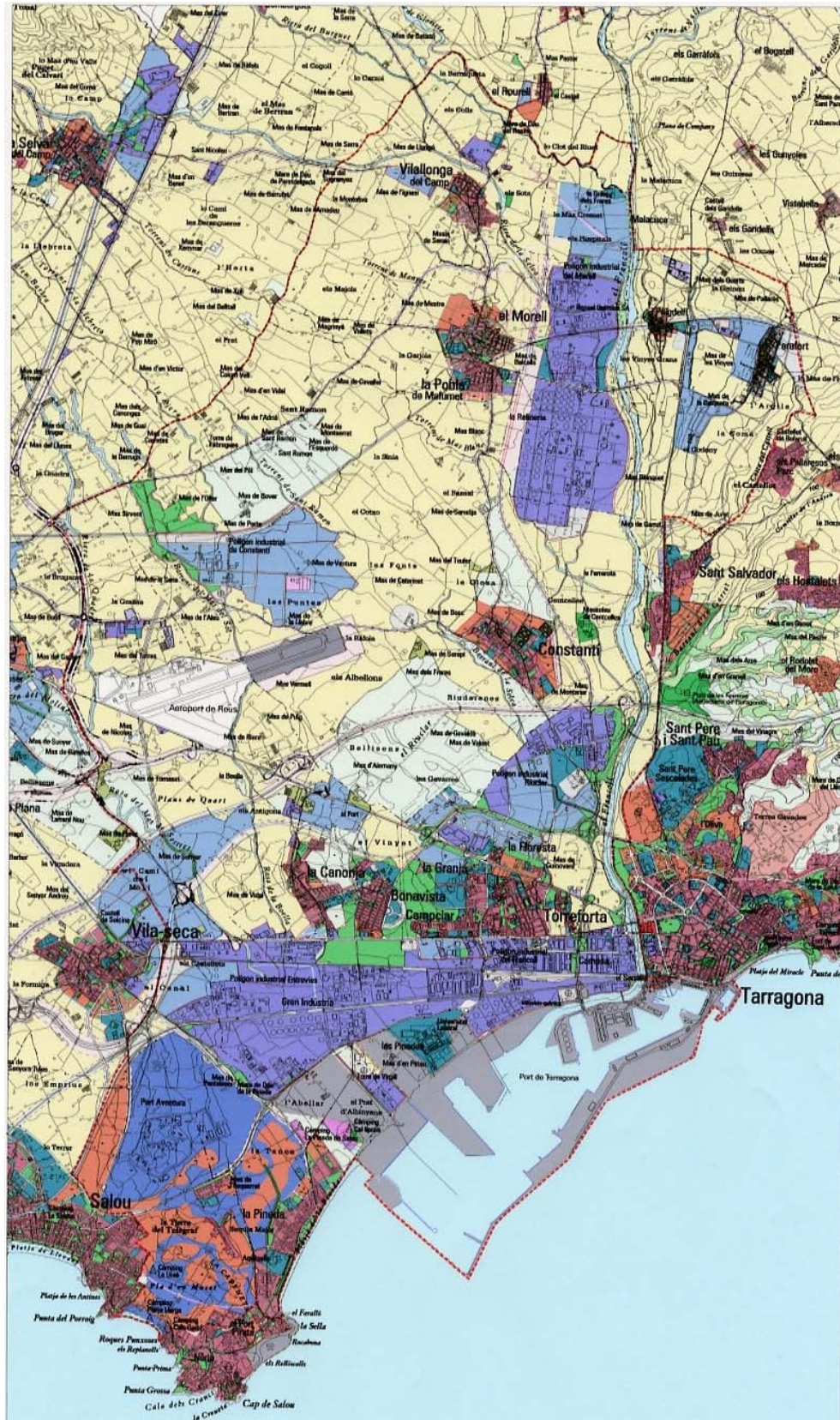
El municipi de Vila-seca compta a més a més, des de finals de 2002, amb l'Escola Universitària de Turisme i Oci, adscrita a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i localitzada al nou Campus Universitari. El pla d'estudis de la Diplomatura de Turisme s'estructura per donar resposta a les necessitats de formació del sector, una de les principals activitats econòmiques de la Costa Daurada.

Per últim, destacarem la ciutat de Tarragona que va aconseguir, el novembre de 2000, que la UNESCO declarés Patrimoni de la Humanitat el seu conjunt arqueològic de Tarraco. Aquest fet ha representat un increment en el nombre de visitants que, atrets pel llegat de la Tarragona romana, visiten la ciutat i aprofiten per fer compres. Encara no s'ha pogut calcular l'impacte real en el sector turístic, però sens dubte representa un al·licient afegit als atractius de sol i platja de tota aquesta zona costanera de forta implantació turística.

Els aspectes assenyalats anteriorment mostren la necessitat de coordinar amb cura totes les actuacions que es desenvolupen sobre el territori, especialment en matèria d'infraestructures, per així incrementar la seva qualitat turística.

Centre recreatiu turístic

Assentaments industrials existents i previstos